

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om kreditaftaler.

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 22/11 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Justitsministeren siger i sin skriftlige fremsættelse, at dette lovforslag først og fremmest er et spørgsmål om at få gennemført et EF-direktiv fra 1986 om forbrugerkredit. Så vidt, så godt.

Men efter hvad jeg kan se, er der lagt ganske meget andet ind i det her lovforslag. Her tænker jeg i første omgang på, at dette lovforslag jo ikke blot drejer sig om køb af løsøre på kredit, men også om enhver form for kreditgivning til forbrugere. Dermed er det altså en væsentlig udvidelse af et i forvejen kompliceret, men også stort område.

På den baggrund undrer det mig lidt, at der ikke forud for fremsættelsen af det her lovforslag har været foretaget en høring af de berørte parter. Jeg tror ikke blot, det ville have været gavnligt for forslaget, om dette materiale havde foreligget, men lige så væsentligt ville det have været, set fra de berørte parter side, om de havde haft mulighed for at give deres besyv med forud for fremsættelsen.

I en sag som denne, men også generelt, betragter jeg det faktisk som af betydning for lovgivningen, at vi bevarer den interesse og det engagement, vi oplever udefra. Derfor kunne jeg godt tænke mig at stille det spørgsmål til ministeren: Hvad er begrundelsen for, at høringen ikke allerede har fundet sted?

Som jeg har sagt, er der tale om overflytning af en bestående lov, nemlig kredittøbsloven, til det her lovforslag, ligesom der er tale om en ud-

videlse til at gælde anden form for kreditgivning over for forbrugere. Dermed er der lagt op til et meget omfattende lovgivningsarbejde med, vil jeg klart erkende, mange meget svært gennemskuelige områder indbygget.

Jeg synes, der rejser sig en række spørgsmål i relation til den forbrugerbeskyttelse, som vel er meningen med det her lovforslag. Er det totalt overført fra kredittøbsloven, således at forbrugerbeskyttelsen svarer til det, der lå i den gamle lov? Og hvad med forbrugerbeskyttelsen i relation til de nye områder? Jeg er ikke helt sikker. Jeg kan i hvert fald konstatere, at der er behov for et meget grundigt udvalgsarbejde for at få belyst disse problemer og få skabt sikkerhed for, at de er medtaget i lovforslaget.

Det sidste, jeg vil tage fat i, er forslaget om oplysninger vedrørende de årlige omkostninger i relation til kreditgivning, altså spørgsmålet om den effektive rente. Det er jo korrekt, som det er nævnt i fremsættelsen, at dette krav har været diskuteret længe. Faktisk har Socialdemokratiet lige fra 1980, hvor kredittøbsloven var til behandling, og frem til i dag gentagne gange fremhævet behovet for at få denne effektive rente oplyst. Vi har gentagne gange kæmpet for at give forbrugerne muligheden for at kunne sammenligne, for at kunne gennemskue de forskellige tilbud, der bliver givet i forbindelse med kredit, altså at kunne sammenligne på et ensartet grundlag, hvad det reelt koster at få kredit.

Men hver gang har de borgerlige partier og skiftende justitsministre været modstandere af denne klarhed, og man kunne derfor fristes til at stille spørgsmål om, hvor helhjertet justitsministeren nu går ind for forslaget. Måske er det mere et udtryk for, at der nu tilfældigvis foreligger et EF-direktiv, der stiller dette krav. Jeg er ikke sikker på, at jeg får svar. Afgørende er selvfølgelig også, at forslaget nu kommer, og skulle EF-direktivet være årsagen, ja, så må vi jo glæde os over det. I hvert fald er vi godt tilfredse med, at den ende er kommet med.

Men i den forbindelse er der én ting, der undrer mig meget: Hvorfor skal der gå helt frem til 1993, før det kan træde i kraft? Jeg tror ikke, at det vil være så forfærdelig omfattende et stykke arbejde for vore forretningsdrivende, pengeinstitutter m.v., så vi har nødt til at lade forbrugerne vente så længe på denne nødvendige forbedring. Derfor så Socialdemokratiet